

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobců: a) M. H.
b) nezletilý R. H.
c) nezletilý Y. H.
d) nezletilý V. H.
státní příslušníci Ukrajiny
žalobci b) až d) zastoupeni zákonnou zástupkyní M. H.
všichni bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vrácení žádostí o dočasnou ochranu žalobcům pro nepřijatelnost dne 20. 8. 2025

takto:

- I. Zásah žalovaného spočívající v tom, že 20. 8. 2025 vrátil žalobcům jako nepřijatelné žádosti o poskytnutí dočasné ochrany, zaevidované pod sp. zn. OAM-0408387/DO-2025, OAM-0408388/DO-2025, OAM-0408395/DO-2025, OAM-0408405/DO-2025, byl nezákonný.
- II. Žalovanému se zakazuje pokračovat v porušování práv žalobců a přikazuje se mu obnovit stav před vrácením jejich žádostí o poskytnutí dočasné ochrany a tyto žádosti přijmout.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit každému z žalobců náhradu nákladů řízení ve výši 43 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobci se domáhají určení, že zásah žalovaného, kterým jim vrátil žádost jako nepřijatelnou podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, byl nezákonný. Zároveň navrhli, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v porušování jejich práv a přikázal mu obnovit stav před vrácením žádostí.
2. Žalovaný vyhodnotil žádosti jako nepřijatelné, protože žalobci získali dočasnou ochranu v Chorvatsku. To zjistil z Platformy pro výměnu informací o žadatelích a držitelích dočasné ochrany (TPP), v níž je u žalobců v rubrice „*Type of protection*“ uveden znak „*tp*“, který se používá tehdy, získal-li cizinec v členském státě povolení k pobytu z titulu dočasné ochrany a dosud je jeho držitelem.

2. Žalobní argumentace

3. Žalobci uvedli, že opravdu získali v dubnu 2024 dočasnou ochranu v Chorvatsku. V srpnu 2025 jim však byla na žádost dočasná ochrana v Chorvatsku zrušena, což dokládají potvrzením z 21. 8. 2025. Žalovaný přesto označil jejich žádosti o poskytnutí dočasné ochrany za nepřijatelné. Tento postup žalovaného považují za nezákonný zásah.
4. Výlukou ze soudního přezkumu podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. označili žalobci za rozpornou s unijním právem. na podporu svého názoru odkázali na rozsudek Soudního dvora Evropské unie (SDEU) z 27. 2. 2025, C-753/23, *Krasiliva*.
5. Ohledně věci samé žalobci odkázali na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (NSS), např. na rozsudky z 8. 4. 2025, čj. 9 Azs 20/2024-37, a z 3. 4. 2025, čj. 1 Azs 174/2024-42, č. 4682/2025 Sb. NSS, a 1 Azs 366/2024-42, z nichž dovodili, že § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. nelze v projednávané věci aplikovat, neboť je v rozporu s unijním právem. Podle aktuální judikatury nelze žádost o dočasnou ochranu považovat za nepřijatelnou jen proto, že žadatel – občan Ukrajiny – má nebo měl dočasnou ochranu v jiném členském státě. Ačkoli platí, že nelze současně čerpat výhody dočasné ochrany ve více státech, NSS jasně vymezil, jak má správní orgán postupovat, zjistí-li, že žadatel již ochranu v jiném členském státě má. Žalovaný má takovou žádost přijmout k věcnému posouzení a ověřit, zda žadatel v době podání žádosti skutečně disponuje platným oprávněním k pobytu. Pokud tomu tak není, musí dočasnou ochranu udělit. I v případě, že žadatel má udělenou dočasnou ochranu v jiném členském státě, nesmí žalovaný jeho žádost odmítnout jako nepřijatelnou, ale musí mu umožnit, aby se dočasné ochrany v jiném členském státě vzdal. To také žalobci učinili.
6. Na uvedených závěrech nic nemění ani přijetí nového prováděcího rozhodnutí rady (EU) 2025/1460 z 15. 7. 2025. K tomu žalobci odkazují na rozsudek zdejšího soudu z 6. 8. 2025, čj. 18 A 38/2025-33.
7. Žalobci požívali práv z dočasné ochrany v Chorvatsku. Před odjezdem do České republiky si ji ale zrušili. Žalobci se tak na území České republiky nachází bez pobytového oprávnění.

Svou situaci se snaží aktivně řešit, ale žalovaný jim v tom svým protiprávním jednáním brání. Žalovaný navíc nepřihlédl k tomu, že jeden z žalobců trpí cukrovkou typu A a potřebuje přístup k lékařské péči. Žalovaný úmyslně nerespektuje judikaturu správních soudů i SDEU a nadále postupuje v rozporu s unijním právem.

3. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobci figurují v platformě TPP jako držitel dočasné ochrany v Chorvatsku. Žalobci sice dokládají, že jim byla k 18. 8. 2025 dočasná ochrana v Chorvatsku zrušena, potvrzení o zrušení dočasné ochrany je však datováno až k 21. 8. 2025, o udělení dočasné ochrany v České republice přitom žalobci požádali již 20. 8. 2021. Žalovaný doplnil, že žalobcům již v minulosti byla udělena dočasná ochrana v České republice, která jim koncem března 2023 zanikla. Poté si požádali o udělení dočasné ochrany v Chorvatsku. Žalobci sice uvádí, že na území je přítomen jejich manžel, resp. otec, ten však stejně jako žalobci není držitelem oprávnění k pobytu za účelem dočasné ochrany v České republice.
9. Žalovaný proto neměl jinou možnost než postupovat podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. a vrátit žalobcům jejich žádosti jako nepřijatelné. Uvedené ustanovení zapovídá tzv. druhotný pohyb cizinců, tj. brání tomu, aby se cizinci s již udělenou dočasnou ochranou přesouvali do jiných členských států. Na tom nic nemění ani skutečnost, že se členské státy dohodly, že nebudou aplikovat čl. 11 směrnice o dočasné ochraně. SDEU se v rozsudku *Krasiliva* k důvodu nepřijatelnosti dle § 5 odst. 1 písm. d) Lex Ukrajina nevyjádřil.
10. Dále citoval dle něj relevantní pasáže nově schváleného prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2025/1460 o prodloužení dočasné ochrany zavedené prováděcím rozhodnutím. Jeho recitály podle názoru žalovaného vylučují takový výklad práva EU, který dovodil NSS v judikatuře navazující na rozsudek *Krasiliva*. Žalovaný je přesvědčen, že cizinci sice mají právo vybrat si členský stát, ve kterém o udělení dočasné ochrany požádají (primární právo volby), nicméně není cílem, aby žádali o dočasnou ochranu ve více členských státech a tím zbytečně či případně účelově vyčerpávali kapacity a zdroje členských států (sekundární právo volby). Žalovaný se též věnoval znění čl. 8, 15 a 26 směrnice 2001/55/ES o dočasné ochraně a textu její preambule.

4. Posouzení věci soudem

11. Při přezkoumání tvrzeného zásahu vycházel soud ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí [§ 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.)].
12. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci řízení souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud neshledal potřebu nařídit jednání ani pro potřeby dokazování. Podkladem pro rozhodnutí soudu je primárně tiskopis žádostí o dočasnou ochranu, kterou žalobci podali u žalovaného a které jim žalovaný vrátil. Obsah těchto dokumentů je oběma stranám z povahy věci dobře znám a není mezi nimi sporný. Posouzení důvodnosti žaloby tak záleží na zodpovězení právní otázky.
13. Soud předně uvádí, že ač § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. vylučuje ze soudního přezkumu vrácení nepřijatelné žádosti cizinci, SDEU v rozsudku *Krasiliva* vysvětlil, že soudní výluka je v rozporu s čl. 8 odst. 1 směrnice o dočasné ochraně ve spojení s čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie. Tím byly překonány závěry rozsudku NSS z 12. 10. 2022, čj. 2 Azs 178/2022-46 (shodně např. bod 26 již citovaného rozsudku NSS čj. 1 Azs 174/2024-42).

Vrácení žádosti o dočasnou ochranu z důvodu její nepřijatelnosti podle § 5 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb. tudíž lze přezkoumat.

14. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Tyto podmínky musí být splněny kumulativně. Není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (rozsudek NSS ze 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS).
15. V projednávané věci jsou splněny první, druhá a pátá podmínka, neboť vrácení žádosti o dočasnou ochranu žalobcům pro nepřijatelnost představuje přímý zásah do jejich práv, a to bez ohledu na to, že jim již v minulosti byla dočasná ochrana udělena v jiném členském státě EU (v Chorvatsku). Z judikatury vyplývá, že vrácení žádosti pro nepřijatelnost může být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. (rozsudek NSS z 30. 5. 2017, čj. 10 Azs 153/2016-52, č. 3601/2017 Sb. NSS). Čtvrtá podmínka testu je taktéž splněna.
16. Žaloba je rovněž včasná a byla podána osobami k tomu oprávněnými.
17. Zbývá tedy posoudit, zda žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy, pokud žádosti o dočasnou ochranu žalobcům vrátil jako nepřijatelné. Soud předesílá, že v nedávné době došlo k notnému judikaturnímu vývoji stran chápání institutu dočasné ochrany. V první řadě nelze opomenout již citovaný rozsudek SDEU *Krasilova*, na nějž NSS navázal „dubnovou judikaturou“ v rozsudcích z 1. 4. 2025, čj. 5 Azs 273/2023-27, č. 4683/2025 Sb. NSS, a z 3. 4. 2025, čj. 1 Azs 336/2024-42 a 1 Azs 174/2024-42. Tyto prvotní závěry pak převzaly i další senáty NSS (např. rozsudky z 8. 4. 2025, čj. 9 Azs 20/2024-37, ze 17. 4. 2025, čj. 2 Azs 271/2024-43, z 24. 4. 2025, čj. 10 Azs 4/2025-49, z 25. 4. 2025, čj. 5 Azs 217/2023-36, a mnoho dalších).
18. Posléze reagoval i zdejší soud, který již zohlednil i navazující argumentaci žalovaného (např. rozsudky z 23. 4. 2025, čj. 10 A 6/2025-61, z 30. 4. 2025, čj. 5 A 36/2025-38, z 16. 5. 2025, čj. 10 A 42/2025-33, z 20. 5. 2025, čj. 5 A 42/2025-39, z 3. 6. 2025, čj. 18 A 2/2025-52, z 13. 6. 2025, čj. 11 A 55/2025-37, ze 17. 6. 2025, čj. 10 A 56/2025-39, ze 17. 7. 2025, čj. 18 A 49/2025-33). Rozhodující senát se s vyslovenými závěry plně ztotožňuje, resp. na nich nehodlá nic měnit. Proto z nich vychází a v podrobnostech na jejich precizní odůvodnění odkazuje. Níže uvedené pasáže bez dalšího přejal především z nedávných rozsudků z 6. 8. 2025, čj. 18 A 38/2025-36, a z 11. 8. 2025, čj. 10 A 86/2025-27. Nevypovídá-li soud v tomto rozsudku adresně dílčí výtky žalovaného, je tomu tak pouze proto, že žalovanému jsou konkrétní odpovědi na jeho neutuchající polemiku s dubnovou judikaturou NSS známy již ze shora uvedených rozsudků, resp. i z mnoha dalších rozsudků v obdobných či skutkově takřka totožných věcech. Navzdory tomu, že žalovaný tyto závěry setrvale nerespektuje, soud nepovažuje za účelné, aby je v jejich celistvosti neustále opakoval.
19. Klíčovým zůstává, jakkoli se tomu žalovaný brání, že žádost osoby požívající dočasné ochrany na základě prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382, na něž této osobě vzniká nárok na základě čl. 8 odst. 1 směrnice Rady 2001/55/ES, není správní orgán oprávněn vrátit této osobě jako nepřijatelnou podle § 5 odst. 1 písm. c) nebo d) zákona č. 65/2022 Sb. z toho důvodu, že tato osoba o povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany požádala nebo jí bylo

toto povolení uděleno také v jiném členském státě EU. Zjistí-li žalovaný při podání žádosti oprávněné osoby o povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany, že tato osoba je vedena v informačním systému členských států (TPP) jako držitelka povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany v jiném členském státě, je povinen takovou žádost přijmout, vést o ní řádné správní řízení dle zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, v jeho rámci poučit oprávněnou osobu o jejích právech a v návaznosti na její případná tvrzení, důkazní návrhy či jiné procesní kroky ověřit, zda jí povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany bylo jiným členským státem skutečně uděleno a zda dosud, ke dni rozhodování správního orgánu, trvá.

20. Soud proto přisvědčil žalobcům, že mohli dosáhnout na dočasnou ochranu již na základě toho, že splňují podmínky čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí. Žalobci tedy splňují výše uvedená kritéria pro přiznání dočasné ochrany ve smyslu prováděcího rozhodnutí (v opačném případě by jim ostatně dočasná ochrana v Chorvatsku a v minulosti rovněž v České republice nebyla udělena). Svědčí jim tudíž i právo sekundární volby hostitelského státu, které pro zásah žalovaného, jenž jim podanou žádost vrátil jako nepřijatelnou, nemohli realizovat.
21. Na právě uvedeném nic nemění „aktualizační“ prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2025/1460 z 15. 7. 2025, o prodloužení dočasné ochrany zavedené prováděcím rozhodnutím (EU) 2022/382, jež již bylo publikováno v Úředním věstníku Evropské unie 24. 7. 2025.
22. Prováděcí rozhodnutí 2025/1460 skutečně obsahově převzalo části návrhu, na něž upozornil žalovaný, konkrétně je zařadilo do bodů 4-6 recitálu. Neplyne z nich ale, že by členský stát mohl, zvláště v situaci, jaká nastala v nynějším případě, žádosti žalobců mechanicky procesně odmítnout jako nepřijatelné bez toho, aby je „propustil“ k věcnému posouzení. Žalobci tvrdí, že dočasnou ochranu v Chorvatsku získali, ale zároveň mají za to, že jim byla na jejich žádost zrušena. Vzhledem k tomu je mezi účastníky řízení sporné, zda žalobcům v okamžiku podání žádosti o udělení dočasné ochrany stále náleželo povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany v Chorvatsku. Okolnosti trvání dočasné ochrany proto musí být blíže zjišťovány a nelze se spokojit pouze s údajem v TPP.
23. Zároveň je zřejmým cílem vložení nových bodů do recitálu prováděcího rozhodnutí zajistit, aby v jednom okamžiku požívaly oprávněné osoby práv spojených s dočasnou ochranou pouze v jednom členském státě, a zabránit tak vícenásobným registracím. Postup předestřený judikaturou NSS přitom není s těmito cíli v rozporu, nevede k požívání dočasné ochrany ve více členských státech (rozsudek NSS z 11. 9. 2025, čj. 1 Azs 126/2025-28, bod 14, nebo z 19. 9. 2025, čj. 5 Azs 180/2025-25, bod 7). NSS nerozporuje, že tento stav možný není, pouze žalovanému ukládá, aby v těchto případech prověřil, zda povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany v jiném členském státě trvá, aby žadatele poučil o nemožnosti souběžného využívání dočasné ochrany ve více členských státech, případně aby žalovaný prověřil, zda udělením dočasné ochrany v ČR automaticky zanikne dočasná ochrana udělená v jiném členském státě nebo zda žadatel učinil kroky, aby se práv z dočasné ochrany v jiném členském státě vzdal (rozsudky NSS čj. 1 Azs 336/2024-42 a 1 Azs 174/2024-42).

5. Závěr a náklady řízení

24. Soud shrnuje, že soudní výluka je ve vztahu k důvodům nepřijatelnosti podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. v rozporu s evropským právem a nelze ji aplikovat. Proto soud žalobu projednal a shledal, že je důvodná. Důvod nepřijatelnosti podle § 5 odst. 1 písm. d) citovaného zákona je v rozporu s právem Unie, konkrétně směrnici o dočasné ochraně a

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Prováděcím rozhodnutím. Z tohoto důvodu soud výrokem I. postupem podle § 87 odst. 2 s. ř. s. deklaroval, že zásah žalovaného byl nezákonný. V souladu se stejným ustanovením soud výrokem II. zakázal žalovanému pokračovat v porušování práv žalobců a přikázal mu obnovit stav před zásahem, neboť důsledky zásahu nadále trvají.

25. Žalovaný vázán názorem soudu posoudí žádosti tak, že nejsou nepřijatelné podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. Žádosti tudíž bude muset věcně projednat a v případě splnění podmínek vydat pobytová oprávnění. Ověřili-li, že žalobci již skutečně nedisponují pobytovým oprávněním z titulu dočasné ochrany v Chorvatsku, a budou-li žalobci splňovat též další podmínky, dočasnou ochranu jim udělí. Pokud jsou původní chorvatská pobytová oprávnění skutečně nadále platná a trvají, žalovaný žalobce poučí o nemožnosti čerpání práv plynoucích z dočasné ochrany ve více členských státech současně. Jestliže budou žalobci na svých žádostech dále trvat s tím, že chtějí tato práva nově čerpat výlučně v České republice, žalovaný ověří, zda vydáním povolení k pobytu na území České republiky dojde dle práva dotčeného hostitelského státu automaticky k zániku předchozích pobytových oprávnění. V případě kladného zjištění jim žalovaný vydá oprávnění k pobytu. V případě negativního zjištění, resp. pokud se nepodaří relevantní právní úpravu v hostitelském členském státě vůbec zjistit, vyzve žalobce, aby sami v přiměřené lhůtě učinili kroky k ukončení pobytového oprávnění v jiném hostitelském státě. K tomu jim žalovaný poskytne potřebnou součinnost.
26. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem III. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci byli ve věci samé úspěšní, mají proto právo na náhradu nákladů řízení. Jediným důvodně vynaloženým nákladem, který soud u žalobců shledal, je poštovné ve výši 172 Kč za poštovní zásilky, kterými žalobci soudu doručili žalobu a podání o změně doručovací adresy. Každému z žalobců náleží ¼ této částky, tedy 43 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen jim zaplatit do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Praha 21. října 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.